

el pont: de pedra

"el pont de pedra" desitja als seus volguts subscriptors, col·laboradors, lectors i anunciants un ben feiç i abundós any 1936

periòdic satíric quinzenal

any II

girona 3 de gener de 1936

núm. 6

els ulls del pont

«L'incommensurable»

L'home ha trobat una mida unitària per a determinar amb exactitud, una distància, el pes d'un objecte, el volum d'un cos, però no l'ha sabuda trobar per a determinar els graus del saber humà. Una ciència no la poden posseir diferents homes; una cultura l'abasta l'home en una major o menor extensió

i dintre dels que la poden profunditzar n'hi ha un que la posseeix en un grau tan extraordinari que pot considerar-se excepcional. A aquesta super-producció humana, nosaltres li aplicariem el nom d'*incommensurable*.

La naturalesa humana no és pas molt pròdiga en produir aquestes eminències; en surt una de lluny en lluny, com si diguéssim una en cada segle. La seva aparició causa sempre sorpresa; una sorpresa agradable com la troballa d'un bolet de llei, robust, mascle i vermell. També surt a la via pública com un espanta sogres, d'una sorpresa i per casualitat, com aprofitant el crèdit d'una reputació apàtica, fent-li la camalleta. Es forma políticament parlant, per una segona casualitat; la sobra d'ambició i l'abandó de son lloc de primeres figures, i s'aguanta per una tercera casualitat que és la sorpresa inicial que causa la contemplació de la barra actuant constantment en tots els afers.

Possegeix i assumeix l'*incommensurable*, la suma d'aquestes tres casualitats, que podríem dir-ne les tres gràcies de la barra, que per ésser pròpies del nom han d'acompanyar-se d'una figura física rara, és a dir no comú, com per exemple, mal garbat, veu aspre i estrident, a voltes mansa i manyagoia com el miau d'un gat casolà, dentadura de caníbal, pel de senglar i mirada falsa com la d'un guenyo.

En els moments d'entòria partidista va davant de les multituds, gesticula, donant a sos braços un moviment que recorden les ascàides exortacions i les condueix amb aires pes d'un molí de vent; arenga les masses amb

gran reveillon

Un del fons.—Oi que son boniques amb aquests vestits de "soirée"?

L'altre.—Si, noi; les trobo molt mones.

dibuix de Sifo

25 cts.